

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 66. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm1931/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

forberedes, men ske i en Hast, blandt andet fordi Meneske-Sjælen ej længe kan udholde den stærke Spænding, som dertil udkræves.

Med den høje Adel og Gejstlighed var der nu ganske rigtig kommet en Opposition i National-Forsamlingen; men det viste sig snart, den var afnægtig, uden til at ophidsede Gemytterne og udbale Tiden, og det var aldeles latterligt, naar Adelsmænd nu undskyldte sig med Indskrænkninger i deres Fuldmagter, som Kongen selv havde erklæret ugyldige, saa det var til Pas, hvad Mirabeau ved den Lejlighed sagde: at var de bundne til deres Fuldmagter, kunde de lige saa godt lægge dem paa deres Plads, som sidde der selv. Men Adelen troede ogsaa, det gjaldt kun om at vinde Tid, da Tropperne fra alle Sider trak sammen omkring Paris, og man ventede, at de vilde gjøre kort Proces baade med Hovedstaden og National-Forsamlingen. Midt i Juli mumlede man om, det hele skulde tage en anden Vending; og det blev sandt, skjønt ikke i den Mening, det var sagt; thi saa snart det om Søndagen den 12te Juli rygtedes i Paris, at Necker igjen havde faaet sin Afsked, hvad man ansaa for Signalet til Svardslag, flokkedes man i Palais-Royal, en ung højrestet Advokat (Camille Desmoulins) gjorde et Bord til sin Talerstol, raabte Mængden til Vaaben, plantede et Blad i sin Hat til Kokarde og fandt saa mange Efterlignere, at Træerne blev nøgne, og nu bar man Vox-Figurer af Necker og Hertugen af Orleans, Kong Ludvig Filips Fader, i Procession gennem Byen, til man mødte en Trop tyske Soldater, som fyrede og gjorde lyst i Tuillerie-Haven. Da greb Pøbelen og en Del af den franske Garde til Vaaben; og dels for at hindre almindelig Ødelæggelse, og dels for at gribe Lejligheden, paatog nu de parisiske Valgmænd, der holdt Møde paa Raudstuen, sig at regere Staden og oprettede en Borger-Garde paa 40,000 Mand, den siden saa bekjendte National-Garde. Forvirringen

varede hele Mandagen uden store Følger; men, efter at have plyndret Tejhuset, rykkede Mængden, anført af Gardister, med Kanoner mod Bastillen Tirsdagen den 14de Juli.

Denne Bastille var Fæstningen i Paris, berømt af sin Styrke og berygtet over hele Evropa som en bundløs Afgrund, hvori man hemmelig lod Statsfanger og alle, hvem Ministrene enten frygtede, hadede eller kunde gjøre gode Venner en Tjeneste med at annamme, foravinde, snart for en Tid og snart for steds. Ordsproget siger, man kan ogsaa gjøre Fanden Uret, og det gjælder endnu vissere om Smaadjevlskabet paa vor Jord; saa der har vist nok været langt flere Bastille-Digtninger i Omløb end dem, der selv kaldte sig saa; men det er jo en nødvendig Følge af enhver hemmelig Ret, som derfor ikke des mindre er aabenbar Uret. Nu trode man naturligvis dels, at Bastillen var bestemt til Herberge for Mirabeau, som kjendte den fra forrige Tider, og alle de højrostedede Demagoger, og dels, at Bastillens Kanoner skulde spille en Hovedrolle ved Tugtelsen af Paris; saa det var en følgelig Sag, at naar Staden kom i Oprør, maatte den først fængsle hele Opmærksomheden. Bastillen var imidlertid kun besat med 32 Svejtsere og 82 Invalider, saa kun Forvirringen kan forklare, at den forsvarde sig fra Kl. 11 om Formiddagen til 5 om Eftermiddagen; men da saa Kommandanten (Delaunay), der var ingen Redning, og havde allerede tændt en Lunte for at sprænge sig i Luften, da Besætningen trang ham til Overgivelse. — Der var naturligvis lovet ham og hele Besætningen Sikkerhed; men en rasende Pøbel regner aldrig sligt, saa han mistede Livet, uden at nogen véd hvordan, og Invaliderne frelstes kun ved heltemodigt Forsvar af de franske Gardister.

Naar vi huske, at Paris kun er et Par Mil fra Versailles, kan vi nok vide, den 13de og 14de der var bange Dage, dog mest for National-Forsamlingen, der sendte Bud paa Bud til Kongen, men fik kun daarlig Trøst; thi

